

Interdikt

Hysteria

Století lží, století pýchy,
století zkázy začíná,
naš nejvyšší válí se smíchy,
to když mě stádo proklíná.

Všichni skáčou, jak on píská!

Můžu ti říct, jak marně se bráníš
a můžu ti říct, že nejsi sám.
Stejně už víš, že se nezahráníš,
zbývá jen říct díky vám.

Jak září, když mi spílá!

Že má duše je zlá a temná jak zvíře,
zpustlá jak stoletá saň...
A když namítám, že je to k nevíře,
hned dal jsem si na rámě zbraň.

Černou mám rád, vždy jsem si ji dával.
On v košili bílé jak sníh...
Údajně neumím žít, v nebi je nával!
Černá je smrtelný hřích...

Vsichni šli spát, už konec se blíží,
rychle se točí osudí.
Musím na stráži stát, když víčka se klíží,
těžko se někdy probudím.

Je tak vážný, když mi říká:

Že má duše je zlá a temná jak zvíře,
zpustlá jak stoletá saň...
A když namítám, že je to k nevíře,
hned dal jsem si na rámě zbraň.

Černou mám rád, vždy jsem si ji dával.
On v košili bílé jak sníh...
Údajně neumím žít, v nebi je nával!
Černá je smrtelný hřích...

...

Že má duše je zlá a temná jak zvíře,
zpustlá jak stoletá saň...
A když namítám, že je to k nevíře,
hned dal jsem si na rámě zbraň.

Černou mám rád, vždy jsem si ji dával.
On v košili bílé jak sníh...
Údajně neumím žít, v nebi je nával!
Černá je smrtelný hřích...